

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ ΕΝ ΝΑΥΠΑΚΤΩ

[Ἐκ φωτογραφίας τοῦ κ. Ι. Γεωργαντοπούλου]

εις τὸ ταξίδι. Διασχίζουν θαλάσσας καὶ διαπορεύονται ποταμούς· ὑπερναβαίνουν ὄρη καὶ κατέρχονται κοιλάδας· κρούουν τὸ μέγαρον τοῦ πλουτίου καὶ τὴν καλύβην τοῦ πτωχοῦ, κατακλίνονται πρὸ τῆς θυρίδος τῶν ναῶν καὶ τῆς θύρας τῶν καπηλείων· δέχονται τὸν ὄβολόν τῆς χήρας καὶ τὸ τάλαντον τοῦ μεγιστάνος, τοὺς ἐμπτυσμούς τῶν παιδῶν καὶ τὰς λοιδορίας τοῦ κόσμου· διαμφισβητοῦν τὸ κόκκαλον μετὰ τοῦ σκύλου καὶ τὰ ψιχία τῆς εὐτελεστέρας τραπέζης μετὰ τῆς γάτας· ὑπομένουσι ἀγογγύστως τὰς δυσμενείας τῆς φύσεως καὶ τὰς δυσμενείας κάθε ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Οὐδὲν ὑπομονητικώτερον οὔτε πεισματωδέστερον αὐτῶν. Ἔθεσαν ὡς σκοπὸν τοῦ βίου των νὰ γελάσωσι τὴν ἀν-

θρωπότητα καὶ τὸ πράττουν τίποτε δὲν τοὺς ἐμποδίζει οὔτε ἡ φύσις οὔτε οἱ νόμοι, οὔτε ἡ γλῶσσα οὔτε τὰ ἔθη, οὔτε οἱ ἄνθρωποι, οὔτε τὰ θηρία. Ἐμπρὸς πάντα ἔμπρὸς· ἄς διαρρέῃ ὁ βίος ἄχαρις, ἀτερπῆς καὶ ἀγέλαστος ἀρκεῖ νὰ γεμίξῃ τὸ κεμέρι.

Καὶ γεμίξῃ τὸ κεμέρι ὁ Κραθαρίτης ὄχι δι' ἐνὸς μόνοῦ ἐπαγγέλματος ἀλλὰ διὰ πλείστων ὄσων. Ἰγνηλατεῖ κ' εὐρίσκει τοὺς ἀνθρώπους· τοὺς ἐξετάζει ἀπὸ παντοῦ καὶ κατανοεῖ τὰ τρωτά των. Καὶ ἂν δὲν ἤμπορῇ νὰ ἐπιτεθῇ ὡς τὸν χριστιανὸν ἐπιτίθεται ὡς τὸν διάβολον, ὅπου δὲν δύναται νὰ τεινῇ τὴν χεῖρα ἀκονίζει τὴν γλῶσσαν· ὅπου δὲν δύναται νὰ γίνῃ παλληκαρι γίνεται δειλός, ὑπουλός· ὅταν δὲν εὐρίσκη τοὺς